Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
C-serie

C/2025/5885

6.11.2025

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

over de uitlegging en uitvoering van een aantal wettelijke bepalingen van de verordening Europese groene obligaties

(Voor de EER relevante tekst)

(C/2025/5885)

Dit document met veelgestelde vragen ("FAQ's") wil verduidelijking geven over een aantal vereisten van Verordening (EU) 2023/2631 ([1]). Doel van deze mededeling is om ondersteuning te bieden aan stakeholders die de vrijwillige nieuwe standaard voor Europese groene obligaties toepassen, en zo bij te dragen aan de inspanningen van de Europese Commissie om het EU-raamwerk voor duurzame financiering gebruiksvriendelijker te maken.

De FAQ's in dit document verduidelijken een aantal bestaande bepalingen in de toepasselijke wetgeving. De rechten en verplichtingen die uit deze wetgeving voortvloeien, worden hiermee geenszins uitgebreid. Evenmin krijgen de betrokken marktdeelnemers en bevoegde autoriteiten extra eisen opgelegd. De FAQ's dienen om ondernemingen te helpen bij de uitlegging en uitvoering van een aantal wettelijke bepalingen. Alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd om een bindende uitlegging van het EU-recht te geven. De zienswijzen in deze mededeling lopen niet vooruit op het standpunt dat de Europese Commissie voor de Unierechter en de nationale rechter kan innemen.

([1]) Verordening (EU) 2023/2631 van het Europees Parlement en de Raad van 22 november 2023 betreffende Europese groene obligaties en optionele openbaarmakingen voor obligaties die als ecologisch duurzame obligaties op de markt worden gebracht en voor aan duurzaamheid gekoppelde obligaties (PB L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj).

Inhoudsopgave

Bladzijde

Lijst van toepasselijke wetgeving 3

Afdeling 1 – Gebruik van de benaming "Europese groene obligatie" 4

Afdeling 2 – Gebruik van opbrengsten (Use of Proceeds – UoP) 5

Afdeling 3 – Gebruik van opbrengsten/EU-taxonomie 6

Afdeling 4 – Factsheets en andere openbaarmakingen/Prospectus/Notering 9

Afdeling 5 – Externe toetsing 12

Toepasselijke wetgeving

Verordening (EU) 2023/2631 betreffende Europese groene obligaties ("EuGB-verordening")

Verordening (EU) 2017/1129 ("prospectusverordening") ([2])

Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/980 van de Commissie ("gedelegeerde prospectushandeling") ([3])

Verordening (EU) 2017/2402 ("securitisatieverordening") ([4])

Verordening (EU) 2020/852 ("taxonomieverordening") ([5])

Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2139 van de Commissie ("gedelegeerde handeling technische screeningcriteria") ([6])

Richtlijn 2013/34/EU ("jaarrekeningrichtlijn") ([7])

Richtlijn 2014/65/EU ("MiFID") ([8])

([2]) Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereglementeerde markt worden toegelaten, en tot intrekking van Richtlijn 2003/71/EG (PB L 168 van 30.6.2017, blz. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1129/oj).

([3]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/980 van de Commissie van 14 maart 2019 tot aanvulling van Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de vorm, de inhoud, de controle en de goedkeuring van het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereglementeerde markt worden toegelaten, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 809/2004 van de Commissie (PB L 166 van 21.6.2019, blz. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/980/oj).

([4]) Verordening (EU) 2017/2402 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot vaststelling van een algemeen raamwerkkader voor gemeenschappelijke regels betreffende securitisatie en tot instelling van een Europees specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG, 2009/138/EG en 2011/61/EU en de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 648/2012 (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).

([5]) Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([6]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/2139 van de Commissie van 4 juni 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering of de adaptatie aan klimaatverandering, en om uit te maken of die economische activiteit niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen (V (PB L 442 van 9.12.2021, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj).

([7]) Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

AFDELING 1

Gebruik van de benaming "Europese groene obligatie"

1. **Kan een bestaande "groene obligatie" die volledig op de EU-taxonomie is afgestemd, worden omgezet in een Europese groene obligatie ("EuGB"), bijvoorbeeld door deze retroactief een EuGB-label te geven? Hoe zit het dan met herfinanciering?**

Ja, in beginsel is het mogelijk om een bestaande "groene obligatie" die volledig op de EU-taxonomie is afgestemd, om te zetten in een EuGB, mits aan strikte voorwaarden wordt voldaan.

Artikel 3 van de EuGB-verordening bepaalt dat de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" alleen mag worden gebruikt voor obligaties die aan de vereisten van titel II van die verordening voldoen. Daarbij gaat het onder meer om bepalingen inzake vereisten voor obligaties, zoals het gebruik van opbrengsten, transparantie en externe toetsingen.

Volgens artikel 10, lid 1, van de EuGB-verordening moeten uitgevende instellingen,voordat zij Europese groene obligaties uitgeven, een EuGB-factsheet invullen (te vinden in bijlage I bij die verordening) en een positief advies van een externe toetsingsinstantie krijgen. Voorts verplicht artikel 14, lid 1, de uitgevende instelling om een prospectus te publiceren op grond van de prospectusverordening (in gevallen waarin een prospectus vereist is). Ook stelt het een aantal voorwaarden vast, onder meer dat de obligaties in het gehele prospectus als "Europese groene obligatie" of "EuGB" worden aangeduid.

Om een bestaande "groene obligatie" die volledig op de EU-taxonomie is afgestemd, te kunnen omzetten in een EuGB, zal moeten worden voldaan aan de voorwaarden van de EuGB-verordening, waaronder die waarvan hierboven sprake, voordat die omzetting kan plaatsvinden. Voordat er sprake kan zijn van herlabeling, moet de uitgevende instelling onder meer: i) de factsheet invullen en een positieve externe toetsing van dat document verkrijgen; ii) het bestaande prospectus dat op grond van de prospectusverordening is uitgegeven, actualiseren; en iii) erop toezien dat beleggers tijdig, duidelijk en nauwkeurig worden geïnformeerd over die omzetting. Ook moet de uitgevende instelling ervoor zorgen dat beleggers bekend zijn met, en toegang hebben tot, alle informatie over de status van de obligatie en de nieuwe en geactualiseerde documentatie in verband daarmee. Dit is van essentieel belang om verwarring te vermijden en te voorkomen dat beleggers worden misleid.

Zoals de Europese Commissie heeft aangegeven in een antwoord op een Q&A ingediend door de Europese Autoriteit voor effecten en markten ("ESMA") ([9]), hebben uitgevende instellingen de mogelijkheid om, op grond van de betrokken bepalingen van de prospectusverordening, te communiceren over en te adverteren voor hun geplande gebruik van de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" voordat zij dit soort obligatie uitgeven. Dit houdt in dat het ook mogelijk zou zijn om dit te doen vóór een omzetting, zolang uitgevende instellingen beleggers maar niet misleiden over de mogelijke uitkomst van de externe toetsing en het onderzoek van de actualisering van het prospectus door bevoegde autoriteiten.

Wat financiering betreft, een uitgevende instelling heeft de mogelijkheid om een Europese groene obligatie uit te geven die een bestaand, ander type "groene obligatie" vervangt, mits een en ander in overeenstemming met artikel 3 van de EuGB-verordening gebeurt.

2. **Indien de uitgevende instelling zich bij de uitgifte van een EuGB aan de EuGB-verordening houdt, maar op een later tijdstip tijdens looptijd van de obligatie in strijd met de EuGB-verordening blijkt te handelen, wat zijn dan de consequenties? Wat zou er bijvoorbeeld gebeuren indien een toetsing na uitgifte concludeerde dat de toewijzing van opbrengsten niet conform de artikelen 4 tot en met 8 van de EuGB-verordening verloopt?**

Op grond van artikel 3 van de EuGB-verordening zou een uitgevende instelling die inbreuk maakt op een bepaling uit titel II, het recht verliezen om de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" te gebruiken en kan haar ook een sanctie te wachten staan. In de artikelen 45 en 49 van de EuGB-verordening is vastgelegd welke bevoegdheden de bevoegde autoriteiten op dit punt hebben.

Artikel 3 van de EuGB-verordening verklaart dat de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" alleen mag worden gebruikt voor obligaties die aan de vereisten van titel II van die verordening voldoen. Dit geldt voor de hele looptijd van de obligatie. Indien een uitgevende instelling dus niet voldoet aan de vereisten van de verordening, mag de betrokken obligatie niet langer de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" dragen. Dit zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn indien bij een toetsing na uitgifte blijkt dat de toewijzing van opbrengsten niet voldoet aan de vereisten van de artikelen 4 tot en met 8.

([9]) ESMA, Q&A over de interactie tussen de verordening Europese groene obligaties (EuGBR) en de prospectusverordening, 6 juni 2025 (ESMA_QA_2254).

Voorts machtigt de EuGB-verordening de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst (die op grond van artikel 31 van de prospectusverordening is aangewezen) om bestuurlijke sancties en andere bestuurlijke maatregelen op te leggen aan instellingen die Europese groene obligaties uitgeven, onder meer voor inbreuken op hun verplichtingen uit hoofde van titel II, hoofdstuk 2, en de artikelen 18 en 19 van de EuGB-verordening (behalve in gevallen waarin de uitgevende instelling onder artikel 1, lid 2, punten b) en d), van de prospectusverordening valt). In het geval van securitisatieobligaties zien de overeenkomstig artikel 29, lid 5, van de securitisatieverordening aangewezen bevoegde autoriteiten erop toe dat de initiators hun verplichtingen uit hoofde van titel II, hoofdstuk 2, en de artikelen 18 en 19 van de EuGB-verordening nakomen.

AFDELING 2

Gebruik van opbrengsten (Use of Proceeds – UoP)

3. **Kunnen EuGB-opbrengsten onder de "geleidelijke benadering" worden toegewezen aan uitbetalingen van leningen (financiële activa) die vóór de uitgifte van de EuGB hebben plaatsgevonden?**

De "geleidelijke benadering" van artikel 4, lid 1, punt d), van de EuGB-verordening biedt instellingen die EuGB's uitgeven, de mogelijkheid om opbrengsten toe te wijzen aan financiële activa die niet meer dan vijf jaar na de uitgifte van de Europese groene obligatie zijn gecreëerd, op voorwaarde dat deze worden toegewezen in overeenstemming met de taxonomievereisten. Die bepaling belet uitgevende instellingen dus niet om opbrengsten toe te wijzen aan financiële activa die zijn gecreëerd vóór de uitgifte van de Europese groene obligatie, op voorwaarde dat deze activa aan de taxonomievereisten voldoen.

4. **Kan een EuGB in de "portefeuillebenadering" worden gebruikt voor het financieren van de bestaande financiële activa van de uitgevende instellingen?**

De "portefeuillebenadering" van artikel 4, lid 2, van de EuGB-verordening biedt instellingen die EuGB's uitgeven, de mogelijkheid om opbrengsten van een of meer uitstaande Europese groene obligaties in overeenstemming met de taxonomievereisten toe te wijzen aan een portefeuille van vaste activa of financiële activa. Die bepaling belet die uitgevende instellingen dus niet om opbrengsten toe te wijzen aan financiële activa die zijn gecreëerd vóór de uitgifte van de Europese groene obligatie, op voorwaarde dat deze activa aan de taxonomievereisten voldoen.

5. **In de context van artikel 4 van de EuGB-verordening: mag dezelfde uitgevende instelling volgens de EuGB-verordening een "geleidelijke benadering" hanteren voor bepaalde EuGB-uitgiften en een "portefeuillebenadering" voor andere EuGB-uitgiften? Kan een uitgevende instelling de beide benaderingen combineren in één uitgifte?**

De EuGB-verordening belet een instelling die EuGB's uitgeeft, niet om voor sommige EuGB-uitgiften de "geleidelijke benadering" te kiezen en voor andere uitgiften de "portefeuillebenadering". Het is echter niet mogelijk om de beide benaderingen te combineren in één uitgifte. Artikel 4, lid 1, van de EuGB-verordening geeft aan hoe een uitgever van een Europese groene obligatie de opbrengsten van dit soort obligatie in de "geleidelijke benadering" moet toewijzen. Volgens artikel 4, lid 2, en de overwegingen 12 en 16, mag de "portefeuillebenadering" worden gebruikt voor een of meer (maar niet noodzakelijk alle) Europese groene obligaties die dezelfde uitgevende instelling uitgeeft. Dit betekent dat uitgevende instellingen er ook kunnen voor kiezen om in de "portefeuillebenadering" de opbrengsten van een of meer uitstaande Europese groene obligaties toe te wijzen aan een portefeuille vaste activa of financiële activa.

De "portefeuillebenadering" moet worden gezien als een alternatief voor de "geleidelijke benadering", gelet op de fundamentele verschillen tussen de beide benaderingen: in de "geleidelijke benadering" worden opbrengsten geleidelijk toegewezen totdat het volledige met de obligatie opgehaalde bedrag is toegewezen aan in aanmerking komende activa en/of uitgaven. Elk jaarlijks toewijzingsverslag (allocatierapport) moet een beschrijving geven van alle opbrengsten die tot dan toe voor elke EuGB zijn toegewezen. Als een uitgevende instelling dus diverse EuGB's volgens de "geleidelijke benadering" uitgeeft, zullen deze worden toegewezen aan hun respectieve activa en uitgaven. Daarentegen berust de "portefeuillebenadering" erop dat het totaal van de aangehouden in aanmerking komende activa in overeenstemming is met de waarde van uitstaande Europese groene obligaties – en niet op het toewijzen van opbrengsten van specifieke obligaties aan specifieke activa. Daarom wordt in de templates voor de EuGB-factsheet en voor de jaarlijkse toewijzingsverslagen (die te vinden zijn in respectievelijk bijlage I en II bij de EuGB-verordening) gevraagd dat uitgevende instellingen aangeven welke benadering zij voor een bepaalde uitgifte hebben gekozen.

6. **Moet in de "portefeuillebenadering" de totale waarde van vaste activa of financiële activa in de portefeuille tijdens de looptijd van de obligatie steeds groter zijn dan de totale waarde van de EuGB's? Of mogen instellingen die EuGB's uitgeven, de periode tot aan het eerste toewijzingsverslag, of perioden tussen toewijzingsverslagen, gebruiken om hun activa aan te vullen en zo aan de toewijzingsvereisten te voldoen?**

Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de EuGB-verordening moeten uitgevende instellingen, wanneer zij de opbrengsten van een EuGB toewijzen volgens de "portefeuillebenadering", in het toewijzingsverslag dat voor elke twaalfmaandsperiode grond van artikel 11 wordt opgesteld, aantonen dat de totale waarde van activa groter is dan de totale waarde van EuGB's. Dit biedt uitgevende instellingen flexibiliteit, doordat zij beleggers slechts eenmaal per jaar een update hoeven te geven. Het lijkt dus mogelijk te zijn dat de waarde van de activaportefeuille tijdens de verslagperiode tijdelijk daalt tot onder die van de uitstaande EuGB's. Tegelijk kunnen significante schommelingen een aanwijzing zijn voor problemen, bijvoorbeeld wat betreft de keuze en het beheer van in aanmerking komende activa of een gebrek aan inzet in hoofde van de uitgevende instelling.

Toewijzingsverslagen moeten voor elke periode van twaalf maanden worden gepubliceerd tot de datum dat de opbrengsten van de Europese groene obligatie volledig zijn toegewezen. In het geval van obligaties waarbij van de "portefeuillebenadering" wordt gebruikgemaakt, wordt de volledige obligatieportefeuille geacht ieder jaar "opnieuw te zijn toegewezen", hetgeen het dynamische karakter weerspiegelt dat dit soort portefeuille kan hebben. Op ieder tijdstip kunnen nieuwe activa worden toegevoegd, terwijl oudere activa kunnen worden afgelost (in het geval van leningen) of uit de portefeuille verwijderd (bijvoorbeeld omdat zij niet langer worden beschouwd als op de taxonomie afgestemd). Om die reden moet ieder toewijzingsverslag dat in de "portefeuillebenadering" wordt gepubliceerd, extern worden getoetst, behalve in gevallen waarin er in de activaportefeuille geen verandering van de toewijzing heeft plaatsgevonden. Overeenkomstig artikel 11, lid 6, moet de externe toetsingsinstantie bijzondere aandacht besteden aan de activa die niet waren opgenomen in voordien gepubliceerde toewijzingsverslagen.

7. **Is een toetsing na uitgifte vereist indien de portefeuille niet is veranderd, maar de waarde van activaportefeuille door terugbetalingen is afgenomen?**

Nee, indien er geen wijziging in de portefeuille is geweest, maar de waarde van de activaportefeuille is afgenomen als gevolg van terugbetalingen, zou er geen externe toetsing van het toewijzingsverslag nodig zijn. Artikel 11, lid 6, van de EuGB-verordening bepaalt dat de externe toetsing van toewijzingsverslagen van EuGB die volgens de "portefeuillebenadering" zijn uitgegeven, niet vereist is wanneer er tijdens de periode waarop het toewijzingsverslag betrekking heeft, in de activaportefeuille geen veranderingen in de toewijzing hebben plaatsgevonden en er geen activa in de portefeuille zijn gewijzigd of de portefeuille zelf geen wijziging in de toewijzing heeft ondergaan ten opzichte van de periode waarop het vorige toewijzingsverslag betrekking had.

Op grond van artikel 11, lid 6, tweede alinea, van de EuGB-verordening moet de uitgevende instelling in dat geval in haar toewijzingsverslag een verklaring opnemen dat er geen toetsing na uitgifte (post-issuance review) heeft plaatsgevonden omdat er geen wijzigingen in de portefeuille waren. De terugbetalingen mogen, zoals voorgeschreven door artikel 4, lid 2, tweede alinea, niet leiden tot een situatie waarin het toewijzingsverslag een geaggregeerde activawaarde te zien geeft die lager ligt dan de geaggregeerde waarde van uitstaande EuGB's.

AFDELING 3

Gebruik van opbrengsten/EU-taxonomie

8. **In de "geleidelijke benadering" is er geen terugkijkperiode voor kapitaaluitgaven ("CapEx"). Betekent dit dat alleen nieuwe CapEx gedaan na de uitgifte van een EuGB in aanmerking komen?**

Artikel 4, lid 1, punt b), van de EuGB-verordening voorziet niet in een terugkijkperiode (look-back) voor CapEx. Dit betekent dat alleen nieuwe CapEx gedaan na de uitgifte van een EuGB in aanmerking komen. In elk van de jaren na uitgifte van de EuGB en tot aan de vervaldag ervan, kan de uitgevende instelling met die EuGB opgehaalde opbrengsten toewijzen om kapitaaluitgaven te financieren.

9. **Wat kan er onder de "flexibiliteitspocket" van 15 % vallen?**

Op grond van artikel 5 van de EuGB-verordening mogen instellingen die Europese groene obligaties uitgeven, tot 15 % van de opbrengsten toewijzen aan economische activiteiten waarvoor er geen technische screeningcriteria van de taxonomie van kracht zijn geworden tegen de uitgiftedatum van de Europese groene obligatie, of aan activiteiten in het kader van internationale steun, met inbegrip van klimaatfinanciering en officiële ontwikkelingshulp. Die economische activiteiten moeten aan de vereisten van de taxonomieverordening voldoen. Meer bepaald moeten die activiteiten een substantiële bijdrage leveren aan een van de zes milieudoelstellingen vermeld in de artikelen 10 tot en met 16 van de taxonomieverordening, mogen zij geen ernstige afbreuk doen aan een van de resterende doelstellingen vermeld in artikel 17 van de taxonomieverordening en moeten zij worden uitgevoerd in overeenstemming met de minimumgaranties overeenkomstig artikel 18 van de taxonomieverordening.

Op grond van artikel 5, lid 3, van de EuGB-verordening moeten economische activiteiten waarvoor er geen technische screeningcriteria bestaan, in voorkomend geval ook voldoen aan de generieke criteria voor "geen ernstige afbreuk doen aan" vermeld in de aanhangsels A, B, C en D van bijlage I bij de gedelegeerde handeling technische screeningcriteria.

Met de economische activiteiten waarvoor er geen technische screeningcriteria van kracht zijn geworden, worden activiteiten bedoeld die niet onder de desbetreffende bestaande gedelegeerde handelingen tot aanvulling van de taxonomieverordening vallen, d.w.z. activiteiten die op het tijdstip van uitgifte van de EuGB niet voor de taxonomie in aanmerking komen. Internationale klimaatfinanciering omvat, maar is niet beperkt tot, de in artikel 5, lid 1, punt b), van de EuGB-verordening bedoelde activiteiten.

10. **Voor economische activiteiten die onder de "flexibiliteitspocket" vallen, moet kunnen worden aangetoond dat zij substantieel bijdragen aan een of meer van de milieudoelstellingen en dat zij geen ernstige afbreuk doen aan een van die milieudoelstellingen. Hoe moeten externe toetsingsinstanties een en ander beoordelen ingeval er geen technische screeningcriteria bestaan?**

Volgens de openbaarmakingstemplates voor EuGB's in de bijlagen 1 tot en met 3 bij de EuGB-verordening moet een uitgevende instelling, wanneer deze opbrengsten overeenkomstig artikel 5 van die verordening toewijst, een beschrijving geven van de niet-overeenstemming, de activiteiten in kwestie en, voor zover beschikbaar, het geschatte percentage van de opbrengsten dat dergelijke activiteiten moet financieren, in totaal en per activiteit, samen met een uitsplitsing waarin wordt beschreven welk(e) punt(en) van artikel 5, lid 1, van de EuGB-verordening is (zijn) gebruikt. Voorts moeten uitgevende instellingen uitleggen waarom de technische screeningcriteria niet kunnen worden toegepast en toelichten hoe zij voornemens zijn ervoor te zorgen dat die activiteiten in overeenstemming zijn met artikel 5, leden 3 en 4, van de EuGB-verordening en artikel 3, punten a), b) en c), van de taxonomieverordening.

Uitgevende instellingen en externe toetsingsinstanties moeten de betrokken activiteiten dus toetsen aan de vereisten wat betreft substantiële bijdrage en ernstige afbreuk aan verschillende milieudoelstellingen, zoals beschreven in, respectievelijk, de artikelen 10 tot en met 16 en artikel 17 van de taxonomieverordening. Bij deze beoordeling kunnen uitgevende instellingen en externe toetsingsinstanties de technische houvast raadplegen die de Europese Commissie heeft gepubliceerd voor de toepassing van het beginsel "geen ernstige afbreuk doen" in het kader van specifieke EU-financieringsprogramma's ([10]).

Daarnaast kunnen uitgevende instellingen en externe toetsingsinstanties ook rekening houden met niet-officiële technische houvast en tools die publiek beschikbaar zijn. Zo heeft het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (JRC) van de Europese Commissie twee verslagen gepubliceerd waarin de verschillende methoden worden geschetst waarmee een substantiële bijdrage aan de verschillende taxonomiedoelstellingen kan worden geleverd ([11]). De Commissie heeft de hier geschetste benadering gevolgd in de gedelegeerde taxonomiehandelingen.

Tot slot kunnen uitgevende instellingen en externe toetsingsinstanties ook rekening houden met de aanbevelingen voor beoordelingen die zijn gepubliceerd door de betrokken onafhankelijke deskundigengroepen die de Commissie adviseren, zoals de technische deskundigengroep inzake duurzame financiering (TEG) en het platform voor duurzame financiering.

11. **Hoe moeten centrale overheden zich afstemmen op minimumgaranties?**

De vereisten van de EU-taxonomie zijn van toepassing, ongeacht het type exploitant van de activiteit. Centrale overheden (sovereigns) die dit soort obligaties uitgeven, moeten dus de minimumgaranties toepassen. Het platform voor duurzame financiering heeft in zijn eindverslag over minimumgaranties ([12]) niet-officiële technische aanbevelingen gedaan over de toepassing van minimumgaranties, met specifieke houvast voor centrale overheden, maar ook gemeenten en regionale autoriteiten.

([10]) Zie, in dit verband, de technische richtsnoeren voor de toepassing van het beginsel "geen ernstige afbreuk doen" in het kader van de verordening inzake het Sociaal Klimaatfonds, beschikbaar onder: C_202501596EN.000101.fmx.xml.

([11]) Zie in dit verband, JRC Publications Repository – Substantial contribution to climate change mitigation – A framework to define technical screening criteria for the EU taxonomy, en JRC Publications Repository – Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy – A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6.

([12]) Zie, in dit verband, Final Report on Minimum Safeguards.

12. **Uitgaven voor centrale overheden kunnen subsidies omvatten. Hoe moet een centrale overheid aantonen dat subsidies zijn afgestemd op het beginsel "geen ernstige afbreuk doen", aangezien de investering zelf door een derde partij wordt gehouden?**

Volgens artikel 4, lid 3, van de EuGB-verordening mag een centrale overheid (sovereign) de opbrengsten van Europese groene obligaties die zij heeft uitgegeven, bestemmen voor specifieke soorten overheidsuitgaven – zoals subsidies –, op voorwaarde dat de opbrengsten worden toegewezen in overeenstemming met de taxonomievereisten, d.w.z. de subsidies moeten duidelijk bestemd zijn voor op de taxonomie afgestemde doelstellingen. Daarbij kan het bijvoorbeeld gaan om subsidies die gereserveerd zijn voor huishoudens die zonnepanelen of warmtepompen installeren. De centrale overheid zou dan bij de toekenning van die subsidie moeten nagaan of de begunstigde van de subsidie de minimumgarantie naleeft. Ook zou zij erop moeten toezien dat de betrokken subsidies uitsluitend voor die doelstellingen worden gebruikt en in haar openbaarmakingen met betrekking tot de betrokken Europese groene obligatie(s) moeten aantonen dat dit het geval is. Daarom is de afwijking van artikel 4, lid 3, van de EuGB-verordening niet van toepassing op algemene subsidies.

13. **Hoe moet een centrale overheid "transitieplannen" waarvan sprake is in de factsheet interpreteren? Is het plan vrijwillig voor een centrale overheid? Zou een nationaal klimaatplan hieronder kunnen vallen?**

Centrale overheden vallen niet onder de jaarrekeningrichtlijn. Aangezien nationale klimaatplannen (NKP's) van de lidstaten functionele equivalenten zijn van transitieplannen van ondernemingen in de zin van de artikelen 19 bis en 29 bis van de jaarrekeningrichtlijn, zouden deze kunnen kwalificeren als vrijwillig gepubliceerde transitieplannen, waarvan sprake in de betrokken informatiecomponent "Link naar de transitieplannen" van de EuGB-factsheet.

14. **In de context van artikel 8, lid 2, van de EuGB-verordening: zou in de "portefeuillebenadering" grandfathering van toepassing zijn zelfs indien een of meer obligaties waren uitgegeven na de datum waarop de betroken technische screeningcriteria zijn gewijzigd?**

Grandfathering zou in de "portefeuillebenadering" van toepassing zijn, zelfs indien een of meer obligaties waren uitgegeven na de datum waarop de betrokken technische screeningcriteria zijn uitgegeven, omdat de uitgiftedatum van de obligatie in deze benadering niet relevant is.

Artikel 4, lid 2, van de EuGB-verordening bepaalt dat uitgevende instellingen opbrengsten van een of meer uitstaande Europese groene obligaties volgens de "portefeuillebenadering" mogen toewijzen, d.w.z. aan een portefeuille vaste activa of financiële activa. Deze activa moeten voldoen aan taxonomievereisten, waaronder de toepasselijke technische screeningcriteria zoals vastgesteld in de op grond van artikel 10, lid 3, artikel 11, lid 3, artikel 12, lid 2, artikel 13, lid 2, artikel 14, lid 2, of artikel 15, lid 2, van de taxonomieverordening vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Aangezien de toepasselijke technische screeningcriteria dus kunnen worden gewijzigd, introduceert artikel 8 van de EuGB-verordening een zekere mate van flexibiliteit. Voor uitgevende instellingen die van de "portefeuillebenadering" gebruikmaken, bepaalt artikel 8, lid 2, dat instellingen in hun portefeuille alleen de activa mogen opnemen waarvan de onderliggende economische activiteit is afgestemd op technische screeningcriteria die op enig moment gedurende de zeven jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van het toewijzingsverslag van toepassing waren. Bijgevolg moeten, zoals aangegeven in overweging 18 bij de EuGB-verordening, door een Europese groene obligatie gefinancierde activa, indien deze niet op de gewijzigde technische screeningcriteria zijn afgestemd, voor een periode tot zeven jaar deel kunnen blijven uitmaken van de pool van gefinancierde activa.

Dit betekent dat de uitgevende instelling zeven jaar de tijd heeft om al die activa die niet op de gewijzigde technische screeningcriteria zijn afgestemd, te verwijderen uit de portefeuille van in aanmerking komende EuGB-activa. Indien de uitgevende instelling haar portefeuille groene activa volledig gebruikt om EuGB's uit te geven, moet die uitgevende instelling over die periode van zeven jaar misschien minder EuGB's uitgeven of nieuwe groene activa creëren die op de herziene criteria zijn afgestemd, om ervoor te zorgen dat deze voldoen aan het vereiste van artikel 4, lid 2, tweede alinea, van EuGB-verordening.

AFDELING 4

Factsheets en andere openbaarmakingen/Prospectus/Notering

15. **De EuGB-verordening bepaalt dat instellingen die Europese groene obligaties uitgeven, voor hun EuGB-factsheet, -toewijzingsverslagen en -impactverslagen de templates moeten gebruiken uit respectievelijk bijlage I, II en III. Externe toetsingen van die documenten hoeven dan weer alleen "de elementen" van bijlage IV te bevatten. Gezien deze verschillende vereisten, hoe strikt moeten de templates in de bijlagen I, II, III en IV worden gevolgd? Moet het gepubliceerde document bijvoorbeeld strikt de volgorde en kopjes van elke betrokken bijlage aanhouden of is het voldoende dat dit document de vereiste elementen bevat, ongeacht de volgorde of opmaak?**

Artikel 10, lid 1, punt a), artikel 11, lid 1, en artikel 12, lid 1, van de EuGB-verordening eisen dat instellingen die Europese groene obligaties uitgeven, de templates in bijlage I, II en III gebruiken voor de verschillende openbaarmakingen vóór en na uitgifte van deze obligaties. Zoals overweging 21 bij de EuGB-verordening beklemtoont, zijn de templates in het rechtskader opgenomen om ervoor te zorgen dat beleggers toegang hebben tot alle informatie die nodig is om het beoogde en daadwerkelijke gebruik van de opbrengsten van Europese groene obligaties te beoordelen en die obligaties met elkaar te vergelijken. Uitgevende instellingen worden daarom aangemoedigd om de structuur van de templates aan te houden, met dezelfde kopjes en volgorde. De volgorde mag worden aangepast, maar indien een uitgevende instelling ervoor kiest om van de volgorde af te wijken, moeten alle individuele kopjes en elementen nog steeds in het betrokken openbaarmakingsdocument voorkomen, en de informatie moet worden gepresenteerd op een wijze die coherent, duidelijk en niet-misleidend is.

Wat externe toetsingen betreft, schrijven artikel 10, lid 3, punt b), artikel 11, lid 8, punt c), en artikel 12, lid 3, punt c), van de EuGB-verordening voor dat externe toetsingen van respectievelijk de factsheet, het toewijzingsverslag en het impactverslag de "in bijlage IV genoemde elementen" moeten bevatten. De titel van bijlage IV heeft het over de "inhoud" van de toetsing vóór uitgifte, na uitgifte en van het impactverslag. Dit betekent dat het externe toetsingsinstanties vrij staat om de in bijlage IV genoemde elementen te presenteren hoe zij willen, op voorwaarde dat zij al die elementen opnemen in hun toetsing.

16. **Volgens artikel 10 van de EuGB-verordening moet de externe toetsingsinstantie (anders dan bij het toewijzings- en impactverslag) ook nagaan of de factsheet is ingevuld in overeenstemming met bijlage I. Bijlage IV eist dan weer niet dat daar iets over wordt gezegd. Mag een externe toetsingsinstantie niettemin een verklaring opnemen over het feit dat de factsheet aan bijlage I voldoet?**

Aangezien het feit dat de EuGB-factsheet in overeenstemming is met bijlage I, onderdeel is van de beoordeling door de externe toetsingsinstantie, betekent dit dat de externe toetsingsinstantie een verklaring daarover in haar toetsing mag opnemen. Volgens artikel 10, lid 3, punten a) en b), van de EuGB-verordening moet de toetsing vóór uitgifte (pre-issuance review) een beoordeling bevatten van de vraag of de uitgevende instelling de factsheet heeft ingevuld in overeenstemming met de artikelen 4 tot en met 8 en bijlage I, alsmede de elementen genoemd in bijlage IV van die verordening.

17. **Is er een beperking op de lengte van de geplande uitgifteperiode die in de factsheet moeten worden opgenomen? Indien er geen uitgifte plaatsvindt, hoe lang moet de factsheet geldig blijven?**

In de EuGB-verordening is niet bepaald dat een EuGB-factsheet een vervaldatum moet hebben.

Volgens artikel 10, lid 1, punt a), van de EuGB-verordening moet een instelling die een EuGB wil uitgeven, vóór de uitgifte de EuGB-factsheet invullen overeenkomstig de template in bijlage I bij de verordening. In die template staat dat de uitgevende instelling, indien beschikbaar, de geplande datum of periode van uitgifte vermeldt. De EuGB-verordening geeft geen beperkingen wat betreft de lengte van een uitgifteperiode of de periode dat de factsheet geldig blijft. Wel bepaalt artikel 15, lid 1, punt a), van de EuGB-verordening dat de uitgevende instelling de ingevulde factsheet publiceert vóór uitgifte, samen met de toetsing vóór uitgifte van die factsheet en een link naar de website waar het prospectus kan worden geraadpleegd (in gevallen waarin op grond van de prospectusverordening een prospectus wordt gepubliceerd).

Wanneer de EuGB-factsheet eenmaal is gepubliceerd en/of voor advertentiedoeleinden wordt gebruikt, is het de verantwoordelijkheid van de uitgevende instelling om ervoor te zorgen dat de informatie in de factsheet duidelijk, accuraat en actueel is, met eventueel informatie over de geplande uitgiftedatum of -periode, alsmede de status van de obligatie en de documentatie die voor uitgifte vereist is.

Documenten die vóór de uitgifte van de obligaties worden gepubliceerd, mogen beleggers niet misleiden over aspecten zoals timing van de uitgifte, de mogelijke uitkomst van de externe toetsing van de factsheet en het onderzoek van het ontwerpprospectus door bevoegde autoriteiten (in gevallen waarin een prospectus verplicht is). Het is de verantwoordelijkheid van de uitgevende instelling om ervoor te zorgen dat beleggers hun beleggingsbeslissing kunnen nemen op basis van de documentatie met betrekking tot de EuGB, zoals de EuGB-factsheet.

18. **Hoe lang blijft de toetsing vóór uitgifte geldig? Blijft deze geldig gedurende de volledige in de factsheet vermelde uitgifteperiode? Is er in gevallen waarin een factsheet meerdere uitgiften betreft, een aparte of geactualiseerde toetsing nodig?**

De toetsing vóór uitgifte moet een beoordeling bevatten van de vraag of de uitgevende instelling de EuGB-factsheet heeft ingevuld en of deze de in bijlage IV bij de EuGB-verordening genoemde elementen bevat. Ondanks de toetsing vóór uitgifte van een factsheet, moeten uitgevende instellingen zich nog steeds houden aan hun verplichtingen, onder meer die met betrekking tot de afstemming op de taxonomie.

Volgens artikel 10, lid 1, punt b), van de EuGB-verordening moeten uitgevende instellingen ervoor zorgen dat, vóór uitgifte, de ingevulde EuGB-factsheet een externe toetsing vóór uitgifte heeft gekregen met een positief advies van een externe toetsingsinstantie. Volgens artikel 15, lid 1, punt b), moet de uitgevende instelling deze toetsing vóór uitgifte publiceren voordat de obligatie wordt uitgegeven, samen met de overige documentatie. Artikel 38, lid 1, punt a), bepaalt dat externe toetsingsinstanties de toetsing vóór uitgifte die zij hebben afgegeven, publiceren binnen een redelijke termijn vóór de uitgifte van de betrokken obligatie.

De EuGB-verordening zegt niet hoe lang de toetsing vóór uitgifte geldig blijft. Aangenomen mag dus worden dat het, wanneer een uitgifteperiode wordt vermeld, hier de hele uitgifteperiode betreft die in de EuGB-factsheet wordt vermeld Mocht echter materiële informatie veranderen in de periode tussen de afronding van de toetsing vóór uitgifte en de uitgifte zelf, dan moet een en ander zowel in de EuGB-factsheet als in de toetsing vóór uitgifte tot uiting komen, op een wijze die voor beleggers duidelijk en begrijpelijk is. De template voor de inhoud van toetsingen vóór uitgifte in bijlage IV bij de EuGB-verordening vermeldt uitdrukkelijk dat externe toetsingsinstanties, indien dat relevant is, de datum waarop de toetsing voor het laatst is geactualiseerd, en een toelichting met de reden voor de actualisering aangeven.

Ook wanneer een EuGB-factsheet meerdere uitgiften overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de EuGB-verordening betreft, moet zowel de factsheet als de toetsing vóór uitgifte beleggers actuele, duidelijke en accurate informatie over elke uitgifte verstrekken. Indien dit met de oorspronkelijke documentatie niet op betrouwbare wijze mogelijk is, moet zowel de factsheet als de toetsing vóór uitgifte worden herzien en moeten eventuele wijzigingen op een heldere en niet-misleidende wijze aan beleggers worden gecommuniceerd.

19. **Centrale overheden maken voor obligaties doorgaans gebruik van toonbankveilingen (of tapveilingen). Hoe kan de EuGB-factsheet worden gebruikt voor tapveilingen van EuGB's? Kan een uitgevende instelling dezelfde factsheet gebruiken bij een tapveiling van een bestaande EuGB?**

Ja, een uitgevende instelling kan dezelfde EuGB-factsheet gebruiken bij een tapveiling van een bestaande EuGB, op voorwaarde dat iedere tapveiling zich houdt aan de informatie uit de factsheet (en de EuGB-verordening). Een factsheet kan een of meer obligatie-uitgiften betreffen.

Met tapveilingen kunnen centrale overheden meer obligaties van een bestaande uitgifte verkopen. Deze kunnen worden beschouwd als obligaties die onder artikel 10, lid 2, van de EuGB-verordening vallen, hetgeen betekent dat een uitgevende instelling die een tapveiling voor een bestaande obligatie organiseert, dezelfde factsheet kan gebruiken als bij de bestaande uitgifte van een EuGB. Mocht echter materiële informatie veranderen in de periode tussen de afronding van de toetsing vóór uitgifte en de uitgifte zelf, dan moet een en ander zowel in de factsheet als in de toetsing vóór uitgifte tot uiting komen op een wijze die voor beleggers duidelijk en begrijpelijk is. In dat geval zouden de factsheet en toetsing vóór uitgifte misschien moeten worden geactualiseerd of herzien.

20. **In hoeverre kan een uitgevende instelling specifieke EuGB-openbaarmakingen (bv. de EuGB-factsheet) combineren met andere openbaarmakingen, zoals een ruimer raamwerk voor groene obligaties? Kan een uitgevende instelling in één toewijzingsverslag rapporteren over een aantal uitstaande groene obligaties, waaronder ook obligaties die geen EuGB's zijn?**

EuGB-openbaarmakingen mogen worden aangevuld met andere openbaarmakingen, op voorwaarde dat beleggers duidelijk de informatie met betrekking tot de EuGB-verordening kunnen identificeren en dat de informatie voldoet aan alle vereisten van de EuGB-verordening. Informatie die niet wordt voorgeschreven door de EuGB-verordening, mag de verplichte EuGB-openbaarmakingen niet versluieren, mag niet zijn opgesteld op een grondslag die in tegenspraak is met de vereisten van de EuGB-verordening, en mag niet prominenter in beeld komen dan de openbaarmakingen die verplicht zijn voor en specifiek aan EuGB's.

Raamwerken voor groene obligaties (Green Bond Frameworks) zijn een instrument dat door instellingen die "groene obligaties" uitgeven, breed gebruikt wordt om transparantie te creëren. Deze raamwerken dienen om beleggers te informeren over de wijze waarop de opbrengsten van een groene obligatie of een programma van groene obligaties worden gebruikt. Zij omvatten doorgaans informatie over rapportage en de rol die de obligaties of het obligatieprogramma spelen in de algemene duurzaamheidsstrategie van de uitgevende instelling. Vaak worden deze raamwerken onafhankelijk getoetst. Toch zijn dit soort raamwerken over het algemeen niet ontwikkeld volgens een gereguleerd raamwerk en vormen zij dus geen gereguleerde documenten.

De EuGB-factsheet valt op een aantal punten te vergelijken met dit soort raamwerken, maar is wel een apart document dat vereist is om een Europese groene obligatie te kunnen uitgeven, zoals bepaald in artikel 10, lid 1, van de EuGB-verordening. Het EuGB-raamwerk tracht, met een gemeenschappelijke template voor EuGB-factsheets in bijlage I bij de verordening, de informatie te standaardiseren die voor dit soort obligaties wordt verstrekt. Doel daarvan is ervoor te zorgen dat beleggers soepel toegang hebben tot gemakkelijk te vergelijken informatie. Afdeling 8 van de template biedt uitgevende instellingen de mogelijkheid om andere relevante informatie aan de EuGB-factsheet toe te voegen. Daarbij kan het gaan om verwijzingen naar andere soorten documentatie, zoals een raamwerk voor groene obligaties, de algemene duurzaamheidsstrategie van een uitgevende instelling of duurzaamheidsrapportage. Toegang hebben tot dit soort aanvullende informatie kan voor beleggers nuttig zijn wanneer zij beleggingsbeslissingen nemen. Een en ander laat ook zien dat de EuGB's zullen bestaan naast marktstandaarden en andere groene of duurzame obligaties van uitgevende instellingen.

Het is echter de verantwoordelijkheid van uitgevende instellingen om ervoor te zorgen dat alle informatie die beleggers krijgen, duidelijk is en hen in staat stelt doordachte beslissingen te nemen. Informatie die specifiek verband houdt met een EuGB of een reeks van EuGB-uitgiften mag dus niet zodanig met andere openbaarmakingen, zoals een raamwerk voor groene obligaties, worden gecombineerd dat beleggers hierdoor worden misleid. Dit geldt bijvoorbeeld voor de publicatie en presentatie van de diverse documenten op websites van uitgevende instellingen: daarvan moet voor beleggers duidelijk en eenvoudig te begrijpen zijn waarop elk stuk documentatie betrekking heeft. Gewoonweg EuGB-factsheets, externe toetsingen of andere documenten die specifiek verband houden met een of meer uitgiften van Europese groene obligaties, zonder afdoende toelichting opnemen in een raamwerk voor groene obligaties betreffende andere soorten groene obligaties, dreigt beleggers in verwarring te brengen. Daarom moeten uitgevende instellingen daarvan afzien. Ook mogen zij de benaming "Europese groene obligaties" of "EuGB" niet combineren met namen van andere soorten groene obligaties.

Voorts is het zo dat EuGB-factsheets, -toewijzings- en -impactverslagen die door de EuGB-verordening worden voorgeschreven, bedoeld zijn als openbaarmakingen specifiek over EuGB's, waarvoor de templates in de bijlagen I tot en met III worden gebruikt. De respectieve titels van deze templates maken dit duidelijk ("Factsheet voor Europese groene obligaties", "Jaarlijks toewijzingsverslag voor Europese groene obligaties" en "Impactverslag voor Europese groene obligaties"). Dit betekent dat uitgevende instellingen de templates in bijlage I, II en III bij de EuGB-verordening niet mogen gebruiken voor openbaarmakingen vóór of na uitgifte wat betreft obligaties die geen EuGB's zijn.

21. **Is het mogelijk een EuGB te laten noteren op een multilaterale handelsfaciliteit ("MTF")? Of mogen EuGB's alleen worden genoteerd op gereglementeerde markten?**

Uitgevende instellingen mogen een EuGB op een MTF laten noteren mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

Artikel 14, lid 1, van de EuGB-verordening bepaalt dat, om de benaming "Europese groene obligatie" of "EuGB" te mogen gebruiken, een uitgevende instelling op grond van de prospectusverordening een prospectus moet publiceren (artikel 14, lid 2, stelt obligaties die onder artikel 1, lid 2, punten b) en d), van de prospectusverordening vallen, vrij van dit vereiste).

Artikel 3, leden 1 en 3, van de prospectusverordening bepaalt dat een prospectus vereist is wanneer de uitgevende instelling voornemens is effecten aan het publiek aan te bieden of om toelating van effecten tot de handel op een in de EU gevestigde gereglementeerde markt te verzoeken. Artikel 1, lid 4, van de prospectusverordening voorziet in vrijstellingen van dit vereiste, en met name wanneer een uitgevende instelling effecten alleen aan gekwalificeerde beleggers aanbiedt of wanneer zij effecten zonder aandelenkarakter met een nominale waarde per eenheid van ten minste 100 000 EUR aanbiedt. Deze vrijstellingen, en met name de nominale waarde van ten minste 100 000 EUR, zijn de typische vrijstellingen die op schuldkapitaalmarkten worden gebruikt om ervoor te zorgen dat obligaties niet aan retailbeleggers worden aangeboden. Groene obligaties worden doorgaans alleen aan professionele beleggers verkocht.

De prospectusverordening definieert "gereglementeerde markt" door te verwijzen naar artikel 4, lid 1, punt 21), MiFID en "multilaterale handelsfaciliteit" of "MTF" door te verwijzen naar artikel 4, lid 1, punt 22), MiFID.

Wat MTF's betreft, kan volgens overweging 14 bij de prospectusverordening de enkele toelating van effecten tot de handel op een MTF of de openbaarmaking van bied- en laatprijzen op zich niet als een aanbieding van effecten aan het publiek worden beschouwd – en geldt daarvoor dus niet de verplichting om een prospectus op te stellen uit hoofde van die verordening. Volgens artikel 4 van de prospectusverordening heeft een uitgevende instelling het recht om op vrijwillige basis een prospectus op te stellen ook al is zij van die verplichting vrijgesteld. Meer bepaald maakt artikel 4 duidelijk dat wanneer een aanbieding van effecten is vrijgesteld van de verplichting om overeenkomstig artikel 1, lid 4, een prospectus te publiceren, een uitgevende instelling het recht heeft om op vrijwillige basis een prospectus te publiceren.

Aangezien instellingen die EuGB's uitgeven, een prospectus uitgeven op grond van de prospectusverordening (in gevallen waarin een prospectus verplicht is), betekent dit dat zij die EuGB's aan het publiek moeten aanbieden of voor die EuGB's om toelating tot de handel op een gereglementeerde markt moeten verzoeken of in een situatie moeten verkeren waarin zij op grond van de prospectusverordening zijn vrijgesteld van het publiceren van een prospectus, maar niettemin beslissen om vrijwillig een prospectus te publiceren. Een en ander zou betekenen dat een EuGB op een MTF kan worden genoteerd indien de uitgevende instelling deze alleen aan gekwalificeerde beleggers aanbiedt of een nominale waarde per eenheid van ten minste 100 000 EUR introduceert. In dat geval zou de uitgevende instelling op vrijwillige basis een prospectus opstellen, overeenkomstig artikel 4 van de prospectusverordening. Bovendien kan de uitgevende instelling, indien zij kiest voor de optie van de nominale waarde per eenheid van ten minste 100 000 EUR, ook gebruikmaken van het vereenvoudigde prospectusformaat voor wholesale-effecten zonder aandelenkarakter, overeenkomstig de artikelen 8 en 16 van de gedelegeerde prospectushandeling.

Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de prospectusverordening en rekening houdende met artikel 14, lid 1, van de EuGB-verordening, zouden, als een EuGB's uitgevende instelling vrijwillig een prospectus opstelt, voor dat prospectus alle bepalingen van de prospectusverordening gelden, onder meer dat het prospectus de goedkeuring moet krijgen van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst zoals bepaald overeenkomstig artikel 2, punt m), van de prospectusverordening, en dat deze onder toezicht van die bevoegde autoriteit staat.

AFDELING 5

Externe toetsing

22. **Volgens de EuGB-factsheet in bijlage I bij de EuGB-verordening moet de uitgevende instelling informatie verstrekken "indien beschikbaar". Wanneer die informatie niet beschikbaar is, wat moet de uitgevende instelling en/of de externe toetsingsinstantie dan doen wanneer bijvoorbeeld één factsheet meerdere uitgiften betreft? Wat de uitgiftedatum betreft: de uitgevende instelling moet deze opnemen "indien beschikbaar", maar bijlage IV vraagt dat de concrete "datum van uitgifte" wordt opgenomen in het toetsingsverslag voor elke factsheet. Welke informatie moet in het toetsingsverslag worden opgenomen ingeval de uitgiftedatum niet beschikbaar is? Voorts, indien informatie niet beschikbaar is op het tijdstip van uitgifte, maar wel op het tijdstip van rapportage: is het dan correct om aan te nemen dat kan worden volstaan met een vermelding dat informatie beschikbaar is in het toewijzingsverslag?**

De template voor de EuGB-factsheet in bijlage I bij de EuGB-verordening biedt de mogelijkheid om bepaalde datapunten weg te laten wanneer die niet beschikbaar zijn op het tijdstip van uitgifte van de obligatie. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer één factsheet meerdere uitgiften betreft en bepaalde informatie over latere uitgiften nog niet bekend is.

Omdat de EuGB-factsheet een belangrijk openbaarmakingsdocument is dat beleggers in staat moet stellen om doordachte keuzes te maken, is het van cruciaal belang dat uitgevende instellingen alles in het werk stellen om zoveel mogelijk informatie te verstrekken. Dit kan bijvoorbeeld ook door aan te geven dat ontbrekende informatie zal worden openbaargemaakt in de openbaarmakingen na uitgifte, d.w.z. toewijzings- en impactverslagen.

Het is de verantwoordelijkheid van externe toetsingsinstanties om, bij het uitvoeren van de in artikel 10, leden 1 en 3, van de EuGB-verordening bedoelde toetsing vóór uitgifte, na te gaan of uitgevende instellingen alles in het werk hebben gesteld om zoveel mogelijk informatie te verstrekken. Zij moeten ook voldoende gedetailleerd duidelijk maken hoe zij tot de conclusie zijn gekomen dat bepaalde informatie op het tijdstip van toetsing en publicatie van de EuGB-factsheet niet beschikbaar was. Dit kan bijvoorbeeld in de vorm van een verklaring dat informatie over de uitgiftedatum niet beschikbaar was op het tijdstip dat de externe toetsing werd afgerond.

23. **Welk soort adviezen kunnen worden verstrekt over EuGB-openbaarmakingen? Is er een verwacht niveau van assurance?**

Het is gebruikelijk dat instellingen die groene en andere soorten duurzame obligaties uitgeven, een tweede opinie (SPO) inwinnen over of een controle laten uitvoeren van hun openbaarmakingen met betrekking tot dergelijke obligaties. Uiteenlopende soorten aanbieders bieden verschillende soorten adviezen aan, terwijl sommige specifieke spelers alleen assurance-opdrachten met een beperkte of een redelijke mate van zekerheid aanbieden. Doordat het ontbreekt aan geharmoniseerde regels of standaarden voor de governance, organisatie en werkzaamheden van dergelijke entiteiten, kan het voor beleggers moeilijk zijn om obligaties met een duurzaamheidsclaim te vergelijken.

Om zekerheid, betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid te versterken, stelt de EuGB-verordening dus voor Europese groene obligaties op EU-niveau vereisten en toezicht voor dit soort onafhankelijke adviezen vast. Een en ander moet ervoor zorgen dat bedrijven die onafhankelijke toetsingen aanbieden, robuust zijn georganiseerd en in staat zijn kwalitatief werk te leveren. In dit verband zijn externe toetsingsinstanties ondernemingen die specifieke diensten voor EuGB's leveren: toetsen van de openbaarmakingen die instellingen die deze obligaties uitgeven, op grond van de prospectusverordening moeten doen. De EuGB-verordening bepaalt weliswaar organisatorische en bedrijfsvoeringsvoorschriften, maar bepaalt of eist geen specifieke mate van assurance, laat staan enige assurance. Alle externe toetsingen die op grond van het EuGB-raamwerk worden opgesteld, hebben dus dezelfde waarde.

Bovendien bepaalt afdeling 2 van de template over de inhoud van toetsingen vóór en na uitgifte of het impactverslag in bijlage IV bij de EuGB-verordening dat "Een verklaring dat die toetsing het onafhankelijke advies van de externe toetsingsinstantie weergeeft, en dat men zich slechts in beperkte mate op die toetsing mag baseren." moet worden opgenomen.

24. **In hoeverre kan met een verklaring van een accountant over de afstemming op de EU-taxonomie (op grond van de taxonomieverordening) worden rekening gehouden bij de toetsing vóór uitgifte of de toetsing van openbaarmakingen na uitgifte? Moet de externe toetsingsinstantie nog steeds een volledige, afzonderlijke beoordeling maken? Zal de externe toetsingsinstantie die de toetsing(en) van openbaarmakingen na uitgifte maakt, zich mogen baseren op de initiële beoordeling van de verwachte afstemming zoals de externe toetsingsinstantie van de factsheet die maakt? Of moet zij een nieuwe "beoordeling achteraf" maken van de afstemming van de uitgaven?**

De artikelen 10 tot en met 12 van de EuGB-verordening bevatten de vereisten voor uitgevende instellingen wat betreft het opstellen van essentiële openbaarmakingen voor EuGB's: factsheet, toewijzings- en impactverslagen. Ook bevatten zij de verplichting om een externe toetsing te verkrijgen voor de factsheet en het toewijzingsverslag (positief in het geval van de factsheet). Deze vereisten leggen ook de belangrijkste punten vast die de respectieve externe toetsingen moeten bevatten, samen met de inhoud voor externe toetsingen beschreven in bijlage IV bij de EuGB-verordening. De externe toetsingsinstantie moet dus een volledige beoordeling maken van elk openbaarmakingsdocument dat door de uitgevende instelling is opgesteld.

Bij het uitvoeren van die toetsingen staat het de externe toetsingsinstantie vrij om uiteenlopende informatie te raadplegen en daarmee rekening te houden. Dat kan bijvoorbeeld ook de verklaring van een accountant zijn over de afstemming van de uitgevende instelling op de EU-taxonomie. De specifieke openbaarmakingen die de EuGB-verordening voorschrijft, moeten echter worden verschaft in overeenstemming met de betrokken bepalingen van die verordening en elke openbaarmaking moet op zichzelf worden beoordeeld.

Dit betekent ook dat de externe toetsing van een toewijzings- of impactverslag niet gewoonweg kan worden gebaseerd op de externe toetsing van de factsheet. Elke openbaarmaking moet apart worden beoordeeld (behalve voor gevallen die onder artikel 11, lid 6, tweede alinea, van de EuGB-verordening vallen). Volgens artikel 11, lid 8, punt b), van die verordening moet de externe toetsing van een toewijzingsverslag een beoordeling bevatten van de vraag of de uitgevende instelling in de in artikel 10 bedoelde EuGB-factsheet beschreven opbrengsten van de obligatie heeft toegewezen, hetgeen duidelijk maakt dat een externe toetsingsinstantie zich niet gewoonweg mag baseren op de externe toetsing van die factsheet die is opgesteld vóór de uitgifte – en dus vóór de toewijzing.